

Θλιβερή πολιτική κατάντια ;

Οι 48 ψήφοι της ΑΡ.ΕΝ. ΜΕΤΩΠΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ είναι περισσότεροι από τους 48 της ΔΑΚΕ ή το αντίθετο;

Το ΠΑΜΕ δεν θέλησε να δει ποιο 48 είναι μεγαλύτερο, μεταξύ ΑΡ.ΕΝ. Μετωπικής Παρέμβασης και ΔΑΚΕ που ισοψήφησαν στην πρώτη θέση με 48 ψήφους στις εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Φωκίδας στις 5/11/2019.

Απευθυνθήκαμε στην Αγωνιστική Συσπείρωση-ΠΑΜΕ, όπως πάντα, για να συγκροτήσουμε το νέο ΔΣ της ΕΛΜΕ σε κοινή προγραμματική βάση με προσανατολισμό αγωνιστικό, διεκδικητικό, ανατρεπτικό, γιατί το ΔΣ της ΕΛΜΕ δεν είναι μια «καλή και αγαπημένη οικογένεια» αλλά συνδικαλιστικό όργανο πολιτικής αντιπαράθεσης και διεκδίκησης. Και επειδή τα σωματεία μας δεν είναι φιλανθρωπικοί ή εξωραϊστικοί σύλλογοι, θέλουμε σωματεία ζωντανά, μαζικά, μαχητικά που να οργανώνουν και να συντονίζουν τους αγώνες και τη δράση μας οικοδομώντας την ενότητα όλων των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων και να αναμετريούνται με όποιον βρίσκεται απέναντί μας (διοίκηση, υπουργείο, κυβέρνηση, Ε.Ε, ΟΟΣΑ, ΔΝΤ) για να κατακτούν δικαιώματα. Διεκδικούμε, λοιπόν, έναν κοινό βηματισμό κόντρα στην αδράνεια, τον εφησυχασμού και την παθητική αναμονή που καλλιεργούν οι κυβερνητικές παρατάξεις.

Η απάντηση ήταν ίδια κι απaráλλαχτη όπως πάντα.

Το ΠΑΜΕ πρότεινε το προεδρείο να μοιραστεί αναλογικά στις τρεις πρώτες παρατάξεις και ζήτησε την αντιπροεδρία αφού αναδείχθηκε 3η δύναμη.

Στην ψηφοφορία όμως που ακολούθησε για την εκλογή Προέδρου ξέχασε το αναλογικό προεδρείο. Πρότεινε κλήρωση ή μοίρασμα της θητείας μεταξύ ΜΕΤ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ και ΔΑΚΕ, βάζοντας τις δυο παρατάξεις «στο ίδιο τσουβάλι», ψήφισε λευκό και μπλόκαρε έτσι την συγκρότησή του Δ.Σ.

Πρότεινε να αναλάβει την προεδρία του συνδικαλιστικού μας οργάνου η ΔΑΚΕ, η συνδικαλιστική παράταξη της ΝΔ, όταν η κυβέρνηση της ΝΔ περνάει νόμους που καταργούν τον ίδιο τον συνδικαλισμό, το δικαίωμα να αποφασίζουμε συλλογικά, ελεύθερα και δημοκρατικά μέσα από τα σωματεία μας και κάνει τα σωματεία παραμάγαζα της κυβέρνησης.

Δεν τόλμησε το ΠΑΜΕ

- να τοποθετηθεί πολιτικά και να επιλέξει την Αρ. Εν. Μετωπική Παρέμβαση για τη θέση του προέδρου. Δεν μπόρεσε να καταλάβει την διαφορά μεταξύ ΑΥΤΩΝ που είναι μαζί στην ίδια πλευρά, αγωνίζονται και

δίνουν τις μάχες τόσο στα μικρά- καθημερινά μας όσο και στα μεγάλα σε κάθε κεντρικό συνδικαλιστικό επίπεδο και αυτών που ενώ απουσιάζουν παντελώς από την αβάσταχτη καθημερινότητά μας, στηρίζουν παντοιοτρόπως «την κανονικότητα» της εκπαιδευτικής και εργασιακής μας εξαθλίωσης και τις νεοφιλελεύθερες, μνημονιακές και όχι μόνο, κυβερνήσεις τους που τις υλοποιούν.

- να παραμερίσει τον εγωισμό «του είμαι ο ένας και ο μοναδικός» και να αναγνωρίσει την διαφορά μεταξύ της ΑΡ.ΕΝ.ΜΕΤΩΠΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ που δυναμικά μάχεται και διεκδικεί στο ΔΣ της ΕΛΜΕ, στο ΠΥΣΔΕ αλλά και συνολικά στο χώρο της εκπαίδευση και της κοινωνίας και της ΔΑΚΕ που υποστηρίζει την υποταγή και την διάλυση του συνδικαλισμού, τις αντιλαϊκές-αντιεκπαιδευτικές πολιτικές της κυβέρνησης, της ΕΕ, του ΔΝΤ.

Τη ΔΑΚΕ που μαζί με ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ με πραξικοπηματικές ενέργειες στην ΟΛΜΕ απόπλισαν τον κλάδο απέναντι στις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις (προσοντολόγιο, Νέο Λύκειο, αξιολόγηση κλπ) και ουσιαστικά έχουν πάρει διαζύγιο από τον αγώνα για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών.

Τις μέρες που έρχονται θα πρέπει να δώσουμε απάντηση στην κυβέρνηση και τις πολιτικές επιλογές της και σε αυτήν την μάχη **να υπερασπιστούμε το δημόσιο σχολείο, τα εργασιακά μας δικαιώματα, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας.**

Αυτή είναι η πρόκληση για όλους και σ' αυτό θα κριθούμε.